

Šmartnem pod Šmarno goro, umrl pa je 24. julija 1974 v Ljubljani.

Po maturi leta 1911 je študiral gozdarstvo na Visoki šoli za Dunaju in leta 1920 diplomiral. Službovati je začel kot uradnik in taksator pri Direkciji gozdov v Ljubljani. Od leta 1926 je bil pri Ministrstvu za gozdove in rudnike v Beogradu zadolžen za reševanje tehničnih vprašanj gozdnih gradenj. Skrbel je tudi za kataster gozdnega cestnega omrežja. V času 1964–1947 je bil strokovni sodelavec v jugoslovanski vojaški misiji v Berlinu. Krajši čas je bil predavatelj na Gozdarski srednji šoli v Ljubljani in od 1954 do 1971 znanstveni sodelavec na IGLG v Ljubljani za področje projektiranja gozdnih komunikacij. Bil je tudi član komisije za strokovni izpit gozdarskih inženirjev.

BIBL.: – »Optimalna širina šumskih puteva«. Inštitut za gozdno in lesno gospodarstvo, Ljubljana 1957. – »Ekonomska analiza amortizacije gozdnih cest«, Ibid. 1962.

LIT.: Milan Ciglar, Umrl je dipl. ing. Boleslav Črnagoj, Gozdarski vestnik 1974, str. 337.

Cvetka Koler

GDK: 902.1

Jože ŠLANDER

Jože Šlander, diplomirani inženir gozdarstva in redni profesor za gozdno entomologijo in varstvo gozdov na Biotehniški fakulteti v Ljubljani se je rodil 10. marca 1894 v Gornjem gradu v Savinjski dolini, življenjski krog pa je sklenil v Ljubljani, 28. avgusta 1962.

Gimnazijo v Celju je zaradi širjenja naprednih narodnostnih idej moral predčasno zapustiti in jo dokončati v Mariboru 1914. V času študija na Agronomsko-gozdarski fakulteti v Zagrebu (1919–22) je organiziral prenos sedeža slovenskega akademskega društva Triglav iz Gradca v Zagreb in bil njegov prvi predsednik. Študij gozdarstva je nadaljeval na Visoki šoli za kmetijstvo in gozdarstvo na Dunaju in 1927 diplomiral.

Do leta 1929 je deloval pri velikem županu v Mariboru, kjer je organiziral uspešno zatiranje brestovega podlubnika v Murški šumi pri Lendavi. Do 1946 je kot šef več gozdnih uprav in referent za varstvo gozdov uspešno zatiral kalamitete smrekovega prelca (*Lymantria monacha* L.), velikega smrekovega lubadarja (*Ips typographus* L.) ter skrbel za varstvo gozdov pred požari. Pri pogozdovanju Krasa je uveljavil izvirno metodo sajenja z železnim drogom in zaščite sadik z zaščitnim pasom. Tu je skonstruiral entomološki zaboj za spremljanje razvoja smrekovega lubadarja. S tem zabojem je dokazal neprekinjenost rojenja smrekovega lubadarja in ovrgeel staro teorijo o periodičnem rojenju. Leta 1946 je izvajal inventarizacijo notranjskih in primorskih gozdov, nato pa organiziral zatiranje lubadarjev po vsej Sloveniji. V letih 1948–1950 je kot referent za varstvo gozdov pri Zveznem ministrstvu za gozdarstvo v Beogradu organiziral zatiranje gobarja po vsej Jugoslaviji ter sprevodnega prelca v Slovenskem Primorju. Leta 1950 je kot izredni profesor za gozdarsko entomologijo, fitopatologijo in varstvo gozdov predaval na Agronomski in gozdarski fakulteti v Ljubljani, organiziral katedro za varstvo gozdov ter ustvaril bogato entomološko zbirko, 1962 pa postal redni profesor. Od leta 1956 je bil zunanji sodelavec Inštituta za gozdno in lesno gospodarstvo v Ljubljani ter predstojnik katedre za varstvo gozdov. S hranjenjem divjadi pozimi in z osnovanjem gozdnih jas je uspešno rešil vprašanje škode v gozdovih zaradi divjadi. Uveljavil je biološko zatiranje gobarja z umetnim razmnoževanjem gobarjevih parazitov v naravi.

Odlikovano je bil za prostovoljno udeležbo na solunski fronti s spomenico ter za udeležbo v NOB BiH.

BIBL.: – »Zatiranje lubaderjev«. Ljubljana 1951. – »Zalaganje vejevja na kupe ali razmetavanje po poseki?« Gozdarski vestnik 1953. – »Zaščita ptic z vidika gozdarstva«. Ibid. 1958. – »Entomološki zaboj«. Les 1949. – »Biološko suzbijanje gubara«. Šumarstvo, Beograd 1949.

LIT.: F. Sgerm, V spomin prof. ing. Jožetu Šlandru, Gozdarski vestnik 1963, str. 236.

Cvetka Koler